

[Lannung.]

anstalter også kan tjene dette formål, hvad der, foruden først og fremmest at være en indsats i humanitetens og verdensfredens interesse, i sidste instans også vil være til gavn for dansk erhvervsliv, eksport og handel og i det samlede vestens interesse.

Den nordiske social-liberale ungdom har drøftet en aktivisering af hjælpen til de mindre udviklede lande og henstillet at overveje opkrævning af en særlig skat i alle lande, hvis midler FN og FNs særorganisationer skulle anvende til denne hjælp. Jeg skal ikke på nogen måde tage til orde for en sådan særskat, men med hensyn til den bagved liggende tanke sige, at der i mit parti længe har været meget stærke ønsker fremme om, at vi skulle nå til en dansk og helst nordisk indsats af et langt større format end hidtil til fordel for arbejdet i de mindre udviklede områder. På dette ene punkt er mit parti, som jeg understregede det allerede under finanslovdebatten i fjor, villig til at gå til højere udgifter end budgetteret, såfremt vi kunne enes med andre nationer om en sådan større indsats på dette vigtige felt.

Som et enkelt led heri vil jeg fremhæve malariaudryddelseskampagnen, som har været omtalt de sidste dage, og som er af livsvigtig betydning for millioner af mennesker; der dør jo årligt 1 million mennesker som følge af malarainfektion. For øvrigt har denne udryddelseskampagne det karakteristiske træk, at den i lufttrafikkens tidsalder er en beskyttelsesforanstaltning også for os andre. Regeringens repræsentanter i Verdenssundhedsorganisationen har da også enstemmigt sat malariaudryddelsen forrest på deres arbejdsprogram.

Lad mig tilføje, at vort Grønlandsbudget også i år med rette er udtryk for en virkelig betydelig socialpolitisk indsats i vort mindst udviklede område. Og må jeg, mens jeg er ved Grønland, minde om, hvad jeg ved flere lejligheder har fremført om ønskeligheden af snart at få udstedt en kgl. anordning, så valg til folketinget kan gennem-

føres også i Nord- og Østgrønland, og om disse områders repræsentation i landsrådet.

Jeg rejste bl. a. under sidste finanslovdebat spørgsmålet om hensigtsmæssigheden af at nå til, at der bliver dansk betjening på basen på Kulusuk, så den og dens mandskab kommer fuldt ud under dansk kontrol, og har i mellemtiden jo fået et ret lovende svar. Jeg beder om, at det må blive oplyst, hvor langt man er kommet i denne sag.

Jeg har også noteret mig øgede udgifter ved lufthavnen og finder det meget betydningsfuldt, at Københavns lufthavn i Kastrup stadig holdes på højde med tidens krav gennem udbygning og modernisering, så den kan være Nordeuropas førende lufthavn. Det eneste rationelle og forretningsmæssigt rigtige er, at Københavns lufthavn bliver udgangs- og knudepunkt for hele SASs fjerntrafik. Der er for mig ingen tvivl om, at både på kort og lang sigt vil vor investering i Kastrup direkte og indirekte vise sig at være virkelig produktiv.

Lad mig i denne forbindelse blot et øjeblik nævne et beslægtet felt, hvor den større aktivitet gør sig gældende. Ser vi på en opgørelse over udenrigsskibsfarten på København og de konkurrerende større svenske havne, fortæller tallene, at København i det sidste år er gået stærkt frem foran Göteborg og Stockholm og nu har en større udenrigsfart end begge de svenske havne tilsammen, medens alene Göteborg ikke var langt fra at slå København både i 1954 og 1956.

Vi konstaterer med særlig tilfredshed, at vi er nået frem til en situation, hvor de samlede indbetalinger til statskassen ikke blot balancerer med udbetalingerne, men rimeligvis giver et lille betalingsoverskud, og at der er sket nogen likviditetsformindskelse over statsfinanserne, og at det, sammen med overskuddets gradvise forøgelse, har medvirket til at tilvejebringe et mere roligt forløb af konjunkturopsvinget — og det altsammen samtidig med, at nationalbankens og de private bankers samlede dollarbeholdning udgør noget over 2 mil-